

متن پرسش

با سلام و تشکر. در خصوص امر به معروف و نهی از منکر سوالی دارم. معروف به چه معنی است؟ آیا منظور دقیقاً عمل صالح است یا امر عرفی در جامعه اسلامی؟ مشکل وقتی بوجود می‌آید که عرف جامعه اسلامی با عمل صالح فاصله می‌گیرد و یا امر نسبی می‌شود. مثلاً داشتن سگ در خانه در جنوب شهر امر منکری است اما در شمال شهر منکر که نیست نشانه کلاس و یک نوع عرف است. حال اگر در شمال شهر باشی آیا نهی از سگ داشتن آیا نهی از معروف است؟! چون من برخورد داشته‌ام با همکارانی که اصلاً در تصورشان نمی‌گنجد که فلان کار منکر است آنقدر که شایع شده و حالت عرف و معروف به خود گرفته. این مقدمه را بیان کردم تا یک نظری که به ذهنم رسید با شما در میان بگذارم تا راهنمایی بفرمایید. آیا می‌تون گفت اینکه خدا در قرآن نفرموده امر به عمل صالح و همه جا امر به معروف کرده این است که در همه جوامع با هر عرفی یک عده هستند که خرق عادت می‌کنند و در لابه حرمت شکنی هستند. شاید خدا با این نوع بکار بردن لفظ معروف بجای عمل صالح می‌خواسته جلوی خرق عادت را بگیرد جلوی عمل این افراد را بگیرد و از طرفی مردم را به کارهایی که همه می‌پسندند سوق دهد تا در گذر زمان عرف جامعه اصلاح شود و عرف جامعه به سمت عمل صالح برود چون در جامعه‌ای که عرف آن عوض شده و تبدیل به منکر شده امر کردن و دعوت نه تنها سود ندارد که باعث درد سر و درگیری در جامعه خواهد شد. جامعه‌ای که مثلاً پوشیدن ساپورت برای خانم‌ها عرف شود تذکر لسانی هم باعث درگیری می‌شود اما در همین جامعه افرادی هستند که مثلاً علاوه بر پوشیدن ساپورت مانتوی کوتاه هم می‌پوشند. اگر این عمل دوم که مانتو کوتاه باشد که تاره دارد پا می‌گیرد را منکر تلقی کنند و جامعه جلوگیری کند مانع می‌شود که این کار هم عرف شود و یک جوری جلوی انحراف بیشتر جامعه را می‌گیرد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظرم رویهمرفته نظر خوبی است ولی عنایت داشته باشید معروف یعنی آنچه عقل سلیم و فطرت سالم آن را خوب می‌داند. موفق باشید